

אות חובקת

ליל אביב

עֶרְב־רֵב שֶׁל פְּרָדוֹת מִמֶּתִין בְּחִכּוֹן יָדַיִם
הֵן מִסְתִּירוֹת אֶת פְּנֵיהֶן הַמְּנוּלִים
וְאֲנִי, שְׂאִינִי יוֹדֵעַ לִשְׁכַּח,
מִתְחַדֵּד לִי: הַחַיִּים מְלַכְלָכִים אֶת הַמּוֹת הַנָּקִי

מִן הַחֲלוֹן זֹחֵל הַחֶם פְּנִימָה, שָׁחַר
עֶרְב־רֵב שֶׁל פְּרָדוֹת מִמֶּתִין בְּחִכּוֹן יָדַיִם
הַמְּאֹרֵר מְכַנֵּס רוּחַ מָרְד בְּוִילוֹן
וְאֲנִי, אֲנִי יוֹדֵעַ לִשְׁכַּח.

זֶה אָבִיב. צִמְחִים נִפְרָשִׁים לְקִרְאָתָנוּ
מִן הַחֲלוֹן זֹחֵל הַחֶם פְּנִימָה, שָׁחַר
מְרַקֵּד בְּכַעַס לְקוֹלוֹ הַמוֹנוֹטוֹנִי
שֶׁל הַמְּאֹרֵר הַמְכַנֵּס רוּחַ מָרְד בְּוִילוֹן

מִן הַחֲלוֹן הַחֶם זֹחֵל פְּנִימָה, שָׁחַר
וְאֲנִי – אֲנִי יוֹדֵעַ לִשְׁכַּח.
הַמְּאֹרֵר מְכַנֵּס רוּחַ מָרְד בְּוִילוֹן.
עֶרְב־רֵב שֶׁל פְּרָדוֹת מִמֶּתִין לִי בְּחִכּוֹן יָדַיִם.

הלולייך

לפַעמים כּוֹאֵב מְדִי לְהִיּוֹת
נִשְׁמָה יַחֲפָה בְּגוּף שׁוֹמֵם
אֶלֶף אֲזִנִּים
וְאַפֶּס פִּיּוֹת.

וְגַם אִם בַּחוּץ כָּבֵד מִסְפִּיק הַתַּחֲמִם
לְהַנִּיעַ פְּקָעוֹת, לְהַרְטִיט נַחֲרִים,
לְהַעִיר זְכֵרוֹנוֹת נִצָּנִים,
וְעַנְף הַשְּׂקָד מֵאֲלִיו הַתְרוֹמֵם,
וְאַפְלוּ הַשָּׁמַיִם
הַחֲלִיטוּ לְהִיּוֹת שׁוֹב כְּחָלִים,

עֲדִין
מַעֲבֵרֵן הָאַחֵר שֶׁל עֵינַיִם
רוֹקְעִים מִגֶּפֶס הַצִּלְלִים
וּמְדוּדָה כְּסָפִין מִמְתִּינָה הַתַּהוֹם,
לְחַשְׁיָה שׁוֹרְקִים וְעוֹלִים.

הֵם קוֹרְאִים לְהַשְׁאִיר כְּמוֹ נֶשֶׁל יְתוֹם
רֶךְ מְרֻפֵּט מֵאַחֹר,
לְצַנַּח בְּלִי קוֹל אֶל הַתֵּם וְהַחֵם,
שֶׁקֶט סְמִיךְ וְשָׁחַר,
קוֹנֵכִיָּה לְנִשְׁמַת חֲלוּזוֹן מִבְּעֵתָת
לֹא יוֹדַעַת לֹמֵר וּלְחֹזֵר
עַל אֵף וְדֹאוֹת פְּשׁוּטָה,
מְמַרְקֶת:

עוֹמְדִים עַל תֵּלֶם הַמִּבְּנִים,
סֹלְעִים עוֹד שְׁטִים בְּחָלָל,
הַחִי מִתְרַחֵשׁ,
הִיקוֹם מִתַּפְּשִׁט בְּמַהֲרִיּוֹת מְזַקְקֶת
וְגַם לְנִשְׁמָה – בְּכָל זֹאת, יֵשׁ.
בְּכָל זֹאת יֵשׁ.

ביישנות הצמרות

יֵשׁ רִגְעַ – אֶתָּה לֹא תִזְהָה – שְׁנִקְשָׁר אֵלַיִךְ שֵׁם.
 אוֹת חוֹבָקֶת אַחוֹתָהּ, אוֹת פּוֹקֶעֶת אוֹת,
 הַתָּוֶן בִּינֵיכֶם:
 אֶתָּה, שְׁכָל כָּלוּ אֶתָּה, וְשֵׁם עוֹמֵד עִמָּךְ הַרְחֵק,
 שִׁדָּה גַעְגּוּעִים מוֹשֵׁךְ אֵלָיו בְּקוֹל אֶלֶם.
 הַשֵּׁם – שְׁמֶךָ, אֵן לֹא תִכִּיר וְלֹא תִדַּע וְלֹא תִשְׁמַע
 אִם לֹא יִהְיֶה מִי שִׁיקָרָא.

נֶכּוֹן לוֹמֵר עַל הָעֲצִים:
 בִּישְׁנוֹת הַצְמָרוֹת – מִדָּה שֶׁל יָפִי.
 לֹא כֶן בְּבִנְיַ אָדָם, אֶצֶלֶם
 אוֹתוֹ הַיָּפִי בָּא
 רַק בְּמַגַּע, רַק
 בְּמַגַּע
 עֵנֶף בְּעֵנֶף, עֵלּוֹה בְּעֵלּוֹה.